

ONZE ZENDINGSMOGELIJKHEDEN.

Preek van Ds. Erik E. Sandström.

"Jezus zei tot hem: "Verbied het niet, want wie niet tegen ons is, is voor ons". (Lucas 9:50)

De almachtigheid van de Heer spreidt zich uit over alle hemelen, over alle hellen, en over het gehele mensenras. Inderdaad bestaat de kracht van de Heer in het verlossen van het mensenras. "De mens wordt verlost door de macht van de Heer", lezen we, "en door geen andere macht, omdat al het goede van liefde en het ware van geloof door de hemelen van de Heer voortvloeien, en zij kunnen slechts invloeien als de hellen verwijderd worden." (A 10019.5) Dus het eenvoudigste begrip van verlossing is als volgt: "verwijder de hel, zodat de hemel in kan vloeien, en zodat de Heer de mensheid kan verlossen."

Deze macht om te verlossen is inderdaad geweldig. Er bestaat geen grotere macht. Edoch, er zijn mensen die ontkennen dat de Heer ook maar enige macht over hun leven heeft. In plaats hiervan geloven zij alleen in hun eigen macht, of dat van andere mensen. De geschiedenis is letterlijk vol voorbeelden van de strijd om óf macht te verwerven, óf diegenen die het hebben ten val te brengen.

We mogen denken dat de macht van de Heer om de mens te verlossen soms in kracht afneemt. Maar Zijn macht is echter oneindig. Het kan nooit in kracht afnemen, of het gevaar lopen op te raken, louter door begrensde gebreken. Het enige gebrek aan Goddelijke macht komt als iemand weigert verlost te worden. De Heer wil nooit iemand dwingen. De Heer is zo vol genade dat Hij de meest duivelse geest tegen het verlies van zijn eigen zelfvastberadenheid wil beschermen. Zacht en vol genade buigt Hij alle dingen in de goede richting. Hij staat slechts die opzettelijke of toevallige zonden toe welke in de goede richting gebogen kunnen worden. Geen zonde wordt ooit toegestaan als er niet iets goeds uit komt. Op deze manier is er nooit een zonde zonder een gelukkig gevolg in de goede richting. (6489, 6574e, 6663e). Bijvoorbeeld het goede gevolg van de vernietiging van het Assyrische leger was het behoud van Jeruzalem als een vitale schakel tussen de engelen en de mens.

De almachtigheid van de Heer om te redden wordt ook wel de "vinger van God" genoemd. Het heeft macht om de hel te onderwerpen en een ieder die tot de hemel verheven kan worden te verheffen.

Een zeer merkwaardige eigenschap van de macht van de Heer is dat het aan mensen gegeven kan worden om het in de Naam van de Heer te gebruiken. De uitdrukking: 'In de Naam van de Heer' duidt daarom alle goede en ware dingen aan waarmee de Heer vereerd zou moeten worden. (A 6674) Het goede en ware waaruit vereniging voortkomt stelt een hemels huwelijk voor welke de macht heeft van de Heer om de duivels te verjagen. De zeventig volgelingen aan wie de Heer de macht gaf om boze geesten te verjagen "keerden daarom vol blijdschap terug en zeiden, Heer, zelfs de duivels gehoorzaamden ons in Uw Naam".

Dit maakt duidelijk dat alleen de Heer de macht heeft om de hel te onderwerpen, maar dat Hij deze macht aan mensen, die geloof en naastenliefde bezitten, kan overdragen. Goed heeft macht over slecht, en waarheid van het goede over onjuistheid van het slechte. Het is dit goede en deze waarheid die voor de vreugde van het overwinnen van het slechte zorgt. Daarom antwoordde de Heer aan de zeventig: "Evenwel, verheugt u niet hierover, dat de

geesten zich aan u onderwerpen, maar verheugd u, dat uw namen staan opgetekend in de hemelen." (Lucas 10:17-20) Aldus zouden we ons niet moeten verheugen op de overwinning van het slechte, maar verheugen op het goede en ware welke daardoor tot de menselijke geest doordringt. Geloof en naastenliefde zijn versterkt.

Ieder persoon die één God erkent en een leven van naastenliefde leeft, ontvangt enige macht om zijn eigen zonde te overwinnen, aldus berouw te hebben, en wordt bekeerd en verlost. Echter het is een tendens geweest van elke kerk, wanneer die eenmaal gevestigd is, om buitenstaanders als minder bevoorrecht te beschouwen dan echte kerkleden. Jona is een voortrefelijk voorbeeld van dweepzucht tegen buitenstaanders. Hij weigerde om tegen Nineveh te voorspellen, omdat de bewoners geen Joden waren. Daarom, zo dacht Jonas, verdienen ze het niet om het Woord van God te hebben. En toen Jona uiteindelijk tot ze voorspelde, hadden ze inderdaad berouw, en werden niet in een overstromend oordeel verteerd. Jona was zo teleurgesteld dat hij zei: "Ik doe er goed aan om kwaad te zijn, zelfs tot de dood".

Jona geeft duidelijk een slecht voorbeeld van het soort belangstelling voor zending dat een waar lid van de kerk zou moeten hebben. Het is makkelijk om kwaad te zijn op de wereld, "zelfs tot de dood." Echter, de dood dat toorn brengt, ligt op de schouders van diegene, die de toorn voelen. Aan de andere kant brengt de houding, die bevestigende staten in de nabije wereld opzoekt, de vreugde welke de zeventig volgelingen voelden toen de duivels hun gebod gehoorzaamden, in de Naam van de Heer.

Deze gehele houding voor de zending, welke zowel jaloezie als vreugde bevat, dient ook in onze tekst als voorbeeld. De volgeling Johannes bracht het volgende verslag uit bij de Heer: "We zagen iemand duivels verjagen in Uw Naam; en we verhoedden hem, omdat hij niet met ons volgde." Hier zien we hoe een jaloers gevoel om vergeleken met anderen bevoorrecht te zijn, Johannes zijn ideeën belemmerde. En wij doen hetzelfde. Het is slechts natuurlijk, en daarom vergeeflijk. De Heer onderricht ons alleen maar voorzichtig; "Verhoed hem niet; want diegene die niet tegen ons is, is met ons."

Wat een wonderbaarlijke waarheid, en zo simpel gebracht. Ontelbare personen buiten de Kerk, zowel in het verleden als in het heden, waren of zijn in wezen voor de Nieuwe Kerk, maar hadden nooit een motief om binnen te treden. Onze vrees voor vreemden beweegt ons vaak om snel een oordeel te vellen, als het niet nodig is. Mensen mogen anders zijn, met andere en verschillende levenspatronen, maar dit bevoegt niemand om af te keuren. Zolang ze niet tegen één God en een leven van naastenliefde zijn, vormen ze uitstekende kandidaten om van onjuiste ideeën bevrijd te worden.

Zo'n bevrijding is zelden meer dramatisch gekenschetst in het Woord dan in het verhaal over hoe de Heer Jeruzalem van Sanherib en de Assyrische gasten redde. De Heer gaf antwoord op het gebed om hulp van de goede koning Hizkia, en zei: "Ik zal deze stad verdedigen, en redden, om mijnentwil, en omwille van Mijn dienaar David."

De Heer volbracht dit door de hel geopend te houden. (A 7879) Aangezien alle duivels hun grootste genot ontvangen als ze menselijk leven vernietigen, en hun onheil aan anderen opleggen, hebben ze geringe uitvluchten nodig om deze verwoestende lusten uit te oefenen. Al het kwade komt voort uit de instroming van de hel. Als de mens deze instroming in hemzelf ontvangt, en het graag op deze manier doet, is hij al veroordeeld.

Dit gebeurde met het Assyrische leger. De Heer beschermt door genade enkel hetgene dat van Hemzelf bij de mens leeft. In die tijd bevatte Jeruzalem alle staten van het ware en het goede van de kerk, en Hij beschermde en verzekerde deze, en gaf macht om weerstand te bieden aan onheil en onjuistheid. Daarna werd het de hel toegestaan om met enorme woestheid aan te vallen. Diegenen die beschermd waren overleefden. Helaas eisten de duivels slechts hun kameraden als slachtoffers op. Op deze wijze werd de hel bedwongen en verwijderd door het toestaan van de levensvernietigende invloeiing van de hel om een belangrijk deel van het Assyrische leger op te eisen. "En zie: toen ze 's morgens vroeg opstonden waren ze allemaal dode lijken."

In dit verhaal over vernietiging kunnen we nu slechts de genade van de Heer waarnemen. Deze vernietigende kracht eiste 185.000 levens, die van de hel kwamen; niets kwam van de Heer. Hij zal nooit iemand veroordelen. In plaats hiervan verandert Hij ieder moment de vernietigende kracht van het kwade in het goede. Hij verwijderd de hel, vloeit binnen met de hemel en verlost iedereen die in vrijheid verlost wil worden. Dit bepaalt ook de kern van zendingswerk.

In de ontwikkeling van onze eigen zendingsmogelijkheid, iets dat elke kerk verplicht is te doen, moeten we ons nooit met Jona vergelijken, en de vernietiging op buitenstaanders willen uitoefenen, welke Sanherib's leger onderging. We kunnen ons echter verontschuldigen voor een mindere vorm van jaloezie getypeerd door Johannes de volgeling, een jaloezie om andere mensen ogenschijnlijk even geslaagd te zien als wij zijn, of nog meer. Als iemand duidelijk naastenliefde uitoefent, en het Woord van de Heer als goed gevolg gebruikt, kunnen wij hem niet verbieden of bekritisieren omdat hij niet van ons slag is. Als hij niet tegen ons is, is hij met ons.

Wat voor meer vreugevolle taak kunnen we ons geven dan het zoeken naar diegenen die niet tegen ons zijn. Er zijn een hoop mensen die ernaar streven een goed leven te leiden en zich tot het Woord keren voor hun inspiratie. Zij kunnen zich van duivels ontdoen in de Naam van de Heer op eigen houtje, zonder tot de Kerk te behoren. De Nieuwe Kerk kan dan wel bevoorrecht zijn door het bezit van de Hemelse Leer, edoch dat is niet dankzij ons. We mogen onszelf niet als bevoorrecht beschouwen boven andere mensen, maar slechts bevoorrecht in de verantwoording om ze aan anderen te overhandigen.

Deze zendingsverantwoordelijkheid -zendingstaak- kan uiteraard niet alleen op de schouders van ieder kerklid rusten. Het is meer een kwestie van realisatie dat geen echte kerk in totale afzondering kan blijven. Het is een kwestie van niet zoals Jona zijn, die liever wegrende in plaats van het Woord naar vreemden te brengen. Het is een kwestie van het beseffen van je eigen macht over het kwade en de onjuistheden, en het zelfvertrouwen dat besef brengt. Alle macht om onjuiste ideeën te verwerpen of ze nu in jezelf zijn of in anderen, komt van de Heer alleen. Toen de zeventig volgelingen hun macht bundelden om zich van duivels te ontdoen in de Naam van de Heer, vertelde de Heer hen zich eerder te verheugen op het feit dat hun eigen geloof en naastenliefde was versterkt.

Als bewijs daarvan zien we dat zendingswerk niet slechts een kwestie is van licht geven aan anderen om te zien, als ze het willen zien; het is ook een kwestie van het versterken van het proces van ons eigen geloof en naastenliefde.

Ten tijde van de Komst van de Heer bracht zendingswerk noodzakelijkerwijze het verwerpen van duivels met zich mee. Nu houdt hetzelfde werk in het te boven komen van onjuiste ideeën, eerst in jezelf en dan in anderen. Alleen het Woord van de Heer kan ons vertrouwen in dit werk geven.

Er zijn echter andere werkers op dit gebied. Anderen verwerpen ook onjuiste ideeën in de Naam van de Heer, bijvoorbeeld door zijn Woord te bestuderen. Dit zijn de mensen die dankbaar de Nieuwe Kerk kunnen ontvangen, omdat het voor de wederopbouw van een religie, gebaseerd op rationeel begrepen Goddelijke Waarheid, staat. Daarom moeten we, als we andere mensen zien die zich van duidels ontdoen in de Naam van de Heer, hen niet verbieden, of alleen hun goede werk bekritisieren omdat zij het doen en wij misschien niet; laten we hen liever benaderen met het Woord van de Heer, dat de barmhartige macht heeft om de mens de waarheid voor hemzelf te laten zien, en op deze manier daardoor bevrijd wordt.

AMEN.